# WPROWADZENIE – 7. dzielnica Paryża

Siódma dzielnica Paryża jest wynikiem rozbudowy miasta Paryża na początku XIX wieku.

Omawiana, 7. dzielnica znajduje się na lewym brzegu. Rozciąga się od rue des Saints-Pères do avenue de Suffren. Jest to dzielnica centralna, prestiżowa i zamożna. Wieża Eiffla znajduje się na jej północno-zachodnim skraju.

Obecne granice 7. dzielnicy datowane są od 1860 roku. Obejmują one większość dawnego 10 okręgu.

Faubourg Saint-Germain to historyczna dzielnica miasta. Jest wschodnią częścią obecnej 7. dzielnicy; w przybliżeniu obszar pomiędzy *Invalides*, 15. i 6. dzielnicą. Okolica jest ściślej ograniczona przez Sekwanę na północy, Esplanade des Invalides / Boulevard des Invalides na zachodzie, Rue de Babylone na południu oraz Boulevard Raspail i Boulevard Saint-Germain na wschodzie.

*Hôtel des Invalides*, *Palais Bourbon*, *Ecole Militaire* i *Tour Eiffel*... Siódma jest bogata w zabytki i historię. Nie wspominając o muzeach, które są również bardzo liczne w tej dzielnicy: *Musée Rodin*, *Musée du quai Branly*, *Musée d'Orsay* czy *Musée Maillol*. 7. dzielnica jest pełna małych skwerów i ogrodów, które są rzadko odwiedzane i prawie nieznane turystom i Paryżanom; square Roger-Stéphane, jardin de la clinique Oudinot, square Denys-Bühler czy jardin Catherine-Labouré. Pomiędzy dużymi alejami wysadzanymi drzewami, budynkami o imponującej architekturze, majestatycznymi mostami ... jest wiele do odkrycia podczas spaceru po 7. dzielnicy. Lista jest długa, i tak na przykład rue Cler, z jej brukiem, kolorowymi stoiskami ze świeżymi produktami i kwiatami oraz duchem sąsiedztwa...
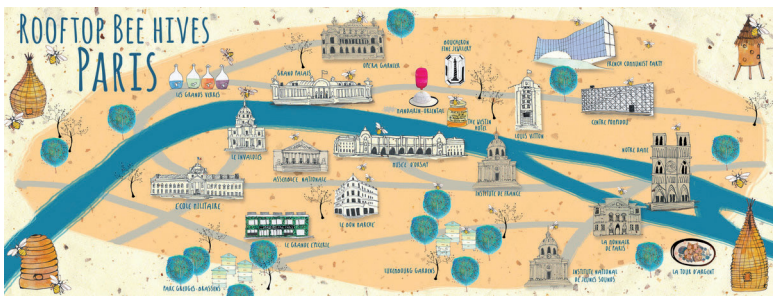
Ratusz 7. dzielnicy znajduje się przy 78, rue Bonaparte i zajmuje XVII – wieczną rezydencją, która z biegiem czasu przeszła wiele zmian. W latach 1645 do 1647 roku Jacques le Coigneux, prezydent paryskiego parlamentu, zbudował przy 116, rue de Grenelle dom o szlachetnej architekturze, aby „cieszyć się spokojem pól i swobodnie oddychać". Philippe de Montault, książę Navailles, przyszły marszałek Francji, nabył dwór w 1685 roku. Pomimo szybkiego rozwoju Faubourg Saint-Germain i rozwoju miasta, rezydencja przez długi czas pozostawała wiejska. Jak zauważa Saint-Simon, „z braku kostki brukowej ugrzęźliśmy na dziedzińcu". Pierwszy najemca *Hôtel de Navailles*, Louis-Hector, książę Villars, marszałek Francji, nabył go w 1710 roku. Jego spadkobiercy sprzedali dwór księciu Brissac (Louis-Hercule-Timoléon de Cossé), następnie przejmuje go Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.